

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง สิ่งที่จะต้องพิจารณาเป็นอันดับแรกคือ การพัฒนาคุณภาพของประชากร เพราะประชากรที่มีคุณภาพย่อมสามารถทำให้ประเทศเจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ด้าน สำหรับวิธีการพัฒนาคุณภาพของประชากรนั้นหมายถึง การวางรากฐานทางการศึกษาให้กับคนในประเทศ เพราะการศึกษาเปรียบเสมือนบันไดขั้นแรกที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการดำรงชีวิตที่ดีต่อไป

เป้าหมายของการศึกษาขั้นพื้นฐานคือ มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านออกเขียนได้ เพื่ออาศัยทักษะดังกล่าวไปใช้ในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ด้วยเหตุนี้คุณภาพของคนในประเทศอาจวัดได้จากจำนวนผู้ไม่รู้หนังสือ หากประเทศใดมีจำนวนผู้ไม่รู้หนังสือหรืออ่านหนังสือไม่ออกอยู่เป็นจำนวนมากย่อมแสดงให้เห็นว่าประเทศนั้นเป็นประเทศไม่พัฒนา ซึ่งจากการสำรวจจำนวนผู้ไม่รู้หนังสือของประเทศสมาชิกยูเนสโก ปี พ.ศ. 2523 พบว่า ประเทศไทยมีจำนวนผู้ไม่รู้หนังสือร้อยละ 21.4 ของจำนวนประชากร (การรู้หนังสือ : ความหวังของประเทศกำลังพัฒนา 2525 : 8 - 16) จากตัวเลขดังกล่าวจัดได้ว่าประเทศไทยยังมีผู้ไม่รู้หนังสืออยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งจำนวนนี้เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง หากไม่หาทางแก้ไข

ในปี พ.ศ. 2526 รัฐบาลได้กำหนดการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือขึ้นทั่วประเทศ ผลปรากฏว่า บางจังหวัดได้ประกาศตนเองว่าเป็นจังหวัดที่ปลอดผู้ไม่รู้หนังสือแล้ว แต่การจัดการศึกษาในช่วงระยะเวลาหนึ่งให้กับคนไม่รู้หนังสือหรืออ่านหนังสือไม่ออกให้อ่านออกเขียนได้ ไม่ได้เป็นหลักประกันว่าเขาจะไม่ลืมหนังสืออีก เพราะแม้แต่เด็กที่จบการศึกษาภาคบังคับไปแล้วและไม่มีโอกาสศึกษาต่อก็อาจเป็นผู้ไม่รู้หนังสือได้ (ประทีป แสงเปี่ยมสุข 2526 : 8) เหตุที่เป็น

เช่นนี้เป็นเพราะ เขาเหล่านี้ไม่ได้รับการปลูกฝังให้มีนิสัยรักการอ่านมาตั้งแต่เด็ก เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับและไม่ได้ศึกษาต่อ ทำให้เขาไม่สนใจหนังสือปล่อยไว้นาน เขาก็ลืมหนังสือได้ งานที่ควรดำเนินต่อเนื่องจากการรณรงค์ผู้ไม่รู้หนังสือคือ การส่งเสริมนิสัยในการอ่าน การปลูกฝังนิสัยในการอ่านและรักษาไว้เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่าน เพื่อให้ผู้รู้หนังสือสามารถใช้ทักษะใหม่ ๆ ที่ได้รับให้เกิดประโยชน์ต่อไป เพราะทราบดีที่ประชาชนไม่อ่านหนังสือไม่เห็นประโยชน์ของการอ่าน ครานั้น การพัฒนาคนและประเทศจะบรรลุเป้าหมายได้ยาก ดังนั้น กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้เริ่มดำเนินโครงการรณรงค์ส่งเสริมนิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้นในหมู่นักเรียน วิธีการปลูกฝังมีทั้งการจูงใจ การส่งเสริมและการแนะนำให้เห็นประโยชน์ของการอ่านหนังสือ ด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน เช่น กรมสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมการศึกษานอกโรงเรียน สมาคมพัฒนาการอ่านของเด็ก สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทยและสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย (กรมวิชาการ 2529 : 6)

การปลูกฝังนิสัยรักการอ่านหรือนิสัยในการอ่านให้กับประชาชนโดยเฉพาะ เด็ก เปรียบเสมือนการมอบสมบัติอันมีค่ามหาศาลให้แก่เขา เพราะความรู้ที่ได้รับจากการอ่านย่อมเป็นการลงทุนในตัวของเขาที่จะแสวงหาความรู้ต่อไป การศึกษาคด้วยตนเองจากการอ่านย่อมเป็นผลดีเป็นการลงทุนน้อยแต่ได้ผลมาก ทำให้เด็กเป็นผู้มีแนวความคิดกว้างขวางรู้จักใช้เหตุผลยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและรู้จักเลือกนำมาใช้ประโยชน์แก่ตน (รสา วัจยังอยู่ 2520 : 24) การอ่านคือ การพัฒนาความรู้ สติปัญญาและจิตใจของบุคคลที่เป็นองค์ประกอบของสังคม การอ่านที่พึงประสงค์คือ การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและจะต้องสร้าง เจตคติที่ดีต่อการอ่านฝึกฝนจนเกิดนิสัยในการอ่าน (กรมวิชาการ 2529 : 6) ส่วนนิสัยในการอ่านของเด็กจะเกิดขึ้นได้จะต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากที่บ้าน โรงเรียนและสื่อมวลชน ช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดที่จะวางพื้นฐานของการอ่านคือ วัยเด็กอายุต่ำกว่า 12 ขวบ การปลูกฝังนิสัยในการอ่านควรเริ่มที่เด็กเล็กหรือเด็กวัยก่อนเรียนจนถึงระดับประถมศึกษา (สุติมา สัจจามันท์ 2525 : 9)

สายสุรี จุติกุล กล่าวว่า เด็กไทยมีนิสัยในการอ่านน้อยมาก จากการวิจัย พบว่าระดับสติปัญญาของเด็กไทยนั้นยังพัฒนาไปช้ากว่าเด็กต่างชาติ โดยเฉพาะในอเมริกาหรือยุโรป 1 - 3 ปี สาเหตุส่วนหนึ่งเพราะเราอ่านไม่พอ (ไทยรัฐ, 14 พฤศจิกายน 2527) สภาพการอ่านของคนไทยยังไม่พัฒนาเท่าที่ควรเพราะขาดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน (กรมวิชาการ 2529 : 6) อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะได้มีการตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านแต่สภาพความ

เป็นจริงในสังคมการรับเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ วิดีโอ เข้ามามาก การหาความรู้ของ เด็กในปัจจุบันนี้ จึงมักใช้การฟังและดู มากกว่าอ่าน (มดิชน, 20 สิงหาคม 2530) จากการอภิปราย เรื่อง "เยาวชนไทยกับการอ่าน" นิศา ชูโต กล่าวว่า เด็กไทยมักใช้เวลาส่วนใหญ่กับการดูทีวีมากกว่าที่จะสนใจในการอ่าน (แนวหน้า, 5 มีนาคม 2529) เทคโนโลยีเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการดึงดูดความสนใจของเด็กหรือเยาวชนจากการอ่านหนังสือไปไม่น้อย เพราะการอ่านจะต้องใช้ความคิดพิจารณา ใช้จินตนาการที่กว้างไกล แต่ภาพยนตร์ ทีวี วิดีโอ ได้เปลี่ยนจินตนาการให้เป็นภาพและเสียง เวลาของเด็กจึงหมดไปกับสิ่งเหล่านี้ ยิ่งไปกว่านั้นชีวิตของคนในเมืองและนอกเมืองก็เต็มไปด้วยปัญหาไม่ว่าจะเป็นปัญหาการจราจร การว่างงานหรือปัญหาค่าครองชีพ เหล่านี้ทำให้การดำเนินชีวิตของผู้คนต้องดิ้นรนต่อสู้แทบจะไม่มีเวลาเป็นของตนเอง ทำให้ดูเหมือนว่าชีวิตของคนเราทุกวันนี้จะต้องห่างไกลจากการอ่านหนังสือออกไปทุกที ซึ่ง เด็กหรือเยาวชนของเราไม่ได้รับการปลูกฝังให้มีนิสัยในการอ่านก็ยิ่งทำให้มองเห็นและ เชื่อได้ว่าอนาคตของเขาคงต้องลุ่มหลงไปกับสิ่งบันเทิงที่รายล้อมอยู่รอบ ๆ ตัว เขามากกว่าที่จะหยิบหนังสือขึ้นมาอ่าน

คนส่วนใหญ่คิดว่าหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนให้เด็กมีนิสัยในการอ่าน เป็นหน้าที่ของโรงเรียน เพราะในจุดหมายของหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตได้กำหนดไว้ว่า "ให้ผู้เรียนมีนิสัยและรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ" และในจุดประสงค์ทั่วไปของกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ข้อ 5 ได้กำหนดไว้ว่า "ให้มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่านและใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อมวลชนและแหล่งความรู้ต่าง ๆ" (กรมวิชาการ 2525 : ๗, 1) แต่ในความเป็นจริงแล้วจากความเห็นของนักวิชาการ ผู้เกี่ยวข้องและจากงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านสามารถใช้เป็นที่ยืนยันได้ว่า การสร้างนิสัยในการอ่านให้กับ เด็กและ เยาวชนจะต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากที่บ้าน โรงเรียนและสื่อมวลชน นอกจากนี้ลักษณะในตัวเด็กก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านอยู่ไม่น้อย เช่น ในเรื่องสติปัญญา ความสนใจ การรู้จักใช้เวลาว่าง เป็นต้น โดยเฉพาะครอบครัวจะมีอิทธิพลในการ เสริมสร้างหรือบั่นทอนให้เด็กอ่านหนังสือมากที่สุด (ก่องแก้ว เจริญอักษร 2517 : 37 - 38) สไตเกอร์ ได้ย้าว่า เป็นที่ยอมรับกันว่ารูปแบบของการอ่านหนังสือในครอบครัว การมีที่อ่านหนังสือที่สามารถทำอ่านได้ง่ายในครอบครัวและทัศนคติที่ต่อการเรียนรู้ สิ่งที่มีอยู่ในโลกรอบตัวของครอบครัวมีส่วนช่วยวางรากฐานของการ

สร้างนิสัยในการอ่าน (สไตเกอร์ 2526 : 18 - 19) ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นโลกแห่งแรกของเด็ก เด็กจะถือผู้ปกครอง เป็นเสมือนครูอยู่ที่บ้านยึดผู้ปกครอง เป็นแบบอย่างผู้ปกครอง จึงเป็นผู้มีอิทธิพลอย่างมากต่อชีวิตแรกเริ่มของเด็กและความสำเร็จของเด็กในวัยต่อมาจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้ปกครอง ถ้าผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมการอ่านมากเท่าใด ก็มีผลต่อนิสัยในการอ่านของเด็กมากเท่านั้น ดังจะเห็นได้ว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านและมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านจะเป็นเด็กที่รักการอ่านเช่นกัน

(พูนศรี คัมภีร์ปกรณ์ 2526 : 76) และจากงานวิจัยของ สี่ ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบบางประการของสภาพแวดล้อมภายในบ้านที่สนับสนุนให้เด็กในวัยเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูง เป็นเด็กที่ผู้ปกครองของเขามีบทบาทในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน (Dissertation Abstracts 1985 : 2051 - A)

ดังนั้น การส่งเสริมการอ่านเพื่อปลูกฝังนิสัยในการอ่านควรเริ่มจากครอบครัวและส่งเสริมตั้งแต่เด็ก เพราะเด็กสามารถรับการเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่าผู้ใหญ่ ประเทศที่พัฒนาต่างได้ปลูกฝังนิสัยในการอ่านให้แก่เยาวชนในชาติตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็ก ๆ แต่ประเทศไทยยังขาดในเรื่องนี้ ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ จะต้องช่วยกันสร้างนิสัยในการอ่านให้เกิดขึ้นในตัวเด็กให้ได้เพื่อจะได้เป็นทักษะในการแสวงหาความรู้ต่อไปในอนาคตและเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของประเทศชาติอีกด้วย (วิเวก ปางพุดพิงศ์ 2528 : 3) เพื่อสนับสนุนเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า ผู้ปกครองมีบทบาทมากน้อยเพียงใดในการส่งเสริมการอ่านและสัมพันธ์กับนิสัยในการอ่านของเด็กหรือไม่ โดยศึกษากับผู้ปกครองและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเด็กในวัยนี้เป็นช่วงวัยที่มีพัฒนาการทางการอ่านตลอดจนเป็นผู้ที่มีความสนใจสามารถยืมหนังสือจากห้องสมุดและซื้อหนังสืออ่านด้วยตนเองได้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ปกครองหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านและการส่งเสริมการอ่านให้แก่เด็กมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่านกับนิสัยในการอ่านซึ่งได้จากการรายงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ

สมมติฐานของการวิจัย

จากผลงานวิจัยของ วิศิษฐ์ อ่อนมิตร (2525 : บทคัดย่อ) พบว่า สภาพแวดล้อมทางครอบครัวมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน งานวิจัยของ สหทัยา ชินสมบูรณ์ (2528 : 82 - 83) พบว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็กและจากงานวิจัยของ สมจิตร เฉลิมสุวิวัฒนาการ 2530 : 40) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า

บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่านมีความสัมพันธ์กับนิสัยในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2531 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ จำนวนกลุ่มละ 224 คน รวมตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 448 คน

2. ตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ บทบาทในการส่งเสริมการอ่านของผู้ปกครองมี 4 ด้านคือ

- บทบาทของผู้ปกครองในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดี
- บทบาทของผู้ปกครองในฐานะเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม
- บทบาทของผู้ปกครองในฐานะเป็นผู้ดูแลและติดตาม
- บทบาทของผู้ปกครองในฐานะเป็นผู้อบรมและฝึกฝน

บทบาทของผู้ปกครองดังกล่าวมีพื้นฐานมาจากแนวคิดเรื่องหลักการสอนจริยศึกษาของ (สุมน อมรวิวัฒน์ 2527 : 25 - 39) การส่งเสริมการอ่านแก่เด็กของ ชุดิมา สัจจามันท์ (2525 : 10 - 11) และวิธีการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่านของ เคือนใจ ดันงามตรง (2530 : 2/1 - 2/6)

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ พฤติกรรมในการอ่านของนักเรียนซึ่งวัดได้จากการทำแบบสำรวจนิสัยในการอ่าน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิและได้นำไปใช้เพื่อนำมาปรับปรุงก่อนที่จะนำไปใช้กับตัวอย่างประชากร ดังนั้น ถือว่าเป็นเครื่องมือที่เชื่อถือได้
2. การออกแบบสำรวจและการให้สัมภาษณ์ถือว่าเป็นไปตามสภาพความเป็นจริง

คำจำกัดความ

ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา ญาติผู้ใหญ่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก มีฐานะเป็นผู้รับผิดชอบเลี้ยงดูและอยู่บ้านเดียวกันกับเด็ก

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2531

บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่าน หมายถึง การทำ การแสดงหรือการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและนิสัยในการอ่านด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การเล่านิทาน การอ่านหนังสือให้ฟัง การพาไปทัศนศึกษาสถานที่ที่สำคัญ การยกย่องชมเชย เมื่อเห็นเด็กอ่านหนังสือ การซื้อหนังสือให้เป็นรางวัล การจัดหาหนังสือที่เหมาะสมให้กับเด็กและการจัดสถานที่ที่เหมาะสมต่อการอ่านหนังสือ เป็นต้น บทบาทของผู้ปกครองมีดังต่อไปนี้

1. บทบาทของผู้ปกครองในฐานะ เป็นแบบอย่างที่ดี
2. บทบาทของผู้ปกครองในฐานะ เป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม
3. บทบาทของผู้ปกครองในฐานะ เป็นผู้ดูแลและติดตาม
4. บทบาทของผู้ปกครองในฐานะ เป็นผู้อบรมและฝึกฝน

บทบาทของผู้ปกครองดังกล่าว เป็นข้อมูลที่ได้จากการให้สัมภาษณ์ของผู้ปกครองนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การส่งเสริมการอ่าน หมายถึง การกระตุ้นชักจูงเปิดโอกาสหรือแนะแนวทาง เพื่อให้
นักเรียนสนใจและเข้าใจเรื่องของหนังสือหรือการอ่านหนังสือ เพื่อปลูกฝังให้เกิดนิสัยในการอ่าน
เช่น การเล่านิทาน การอ่านหนังสือให้ฟัง การซื้อหนังสือให้เป็นรางวัล การพูดคุยเกี่ยวกับเรื่อง
ที่น่าสนใจในหนังสือ การให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า การยกย่องชมเชยเมื่อเห็นเด็กอ่าน
หนังสือ เป็นต้น

นิสัยในการอ่าน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความชอบอ่านหนังสือของนักเรียน
และเป็นสิ่งที่นักเรียนคอบจากแบบสำรวจ เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการฝึกฝนเป็นประจำจน
กลายเป็นพฤติกรรมที่เป็นไปโดยอัตโนมัติอันได้แก่ การใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือ การใช้
บริการของห้องสมุด เจตคติต่อการอ่าน วิธีการได้หนังสือมาอ่าน ลักษณะการอ่าน เป็นต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าเรื่องการส่งเสริมการอ่าน นิสัยในการอ่านตลอดจนเรื่องอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้องจากหนังสือ เอกสาร งานวิจัยต่าง ๆ ตลอดจนสัมภาษณ์ผู้ปกครองเกี่ยวกับการ
ส่งเสริมการอ่านและนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมในการอ่าน การใช้ห้องสมุด

2. ตัวอย่างประชากร ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 224 คน และนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2531 จำนวน
224 คน ตัวอย่างประชากรได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้นคอน โดยสุ่มอำเภอได้ 4 อำเภอ
แต่ละอำเภอแยกขนาดโรงเรียนและสุ่มโรงเรียนแต่ละขนาดมา 10% ได้จำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น
26 โรงเรียน แต่ละโรงเรียนสุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มา 15% รวมตัวอย่างประชากร
ทั้งสองกลุ่ม 448 คน

3. เครื่องมือในการวิจัย มี 2 ประเภท คือ

3.1 แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัย ตลอดจนการสัมภาษณ์ผู้ปกครองเกี่ยวกับการส่งเสริมการอ่าน โดยแบ่งบทบาทของผู้ปกครองออกเป็น 4 ฐานะ คือ ฐานะเป็นแบบอย่างที่ดี ฐานะเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ฐานะเป็นผู้ดูแลและติดตาม และฐานะเป็นผู้อบรมและฝึกฝน ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 3 อันดับ

3.2 แบบสำรวจนิสัยในการอ่านของนักเรียน สร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยและการสอบถามนักเรียนที่เข้าไปใช้บริการของห้องสมุด เกี่ยวกับพฤติกรรมในการอ่าน หนังสือ นำข้อมูลที่ได้มาสร้างเป็นแบบสำรวจพฤติกรรมในการอ่านในด้านการใช้เวลาว่าง วิธีการได้หนังสือมาอ่าน ลักษณะการอ่าน เจตคติต่อการอ่าน การมีรสนิยมในการอ่าน และการใช้บริการของห้องสมุด แบบสำรวจเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 3 อันดับ

4. นำเครื่องมือทั้ง 2 ประเภท ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขและนำไปทดลองใช้กับผู้ปกครองและนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองวางที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร จำนวน 20 คน นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้จริง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบสัมภาษณ์ และแบบสำรวจนิสัยในการอ่านที่สมบูรณ์แล้วมาให้ค่าคะแนน หากค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล อภิปรายและเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ได้ทราบถึงบทบาท ทักษะและ เหตุผลของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่านให้แก่เด็ก เป็นแนวทางให้ผู้ปกครองได้ส่งเสริมและจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอันจะเป็นผลถึงการช่วยกันสร้างนิสัยในการอ่านให้กับเด็กต่อไป